

2401. Cineva mi-a zgâriat, în mod intenționat, mașina. Îl respect pe acest om: protestează împotriva consumerismului.
2402. Soarta omenirii nu depinde de omenirea întreagă, ci de câțiva rebeli ai inovației sociale.
2403. La procesul Universului omul nu va fi chemat ca martor, deși știe cele mai multe lucruri despre Univers.
2404. Abandonarea de sine este cea mai pură acțiune: o faci fie când ai toate speranțele, fie când nu mai ai nici una.
2405. Există vendete și în natură: plantele carnivore.
2406. Cea mai mare putere dezvoltată de societatea umană este puterea argumentului.
2407. Comparativ cu calomnia bârfa este o armă de jucărie.
2408. Civilizația umană este un accident între două bâlbâieli geologice.
2409. Autoritatea autentică este conferită, nu instituită.
2410. Geniul? O sămânță accidentală nimerită pe un sol norocos.
2411. Predestinarea calvinistă rupea cel mai specific resort al omenescului: speranța.
2412. Amintirea este un regret benign.
2413. Moartea este remediul universal al plictiselii.
2414. Orice eventualitate nu-i decât o oportunitate deghezată.
2415. Politicianul responsabil își transformă minciuna trecută în adevăr actual, cel iresponsabil își transformă adevărul actual în minciună viitoare.
2416. Predictibilitatea și nemurirea se aseamănă într-o privință importantă: elimină surpriza.
2417. Aforismul este un mecanism de instituire (simbolică) a lumii.
2418. Definind, ne reducem libertatea.
2419. Scrie mereu doar ceea ce ți-ar plăcea să citești.
2420. Scriitorul care scrie mult se aseamănă cu un finanțist: pune ouăle în mai multe coșuri, doar s-o nimeri să scoată pui în vreunul.
2421. Când moralistii îndeamnă la auto-cunoaștere ar trebui să precizeze: cine cunoaște pe cine?
2422. Muntele nu-i înalt doar prin sine, ci și prin adâncimea văilor care-l înconjoară.
2423. A medita înseamnă a descoji un gând pentru a ajunge la gândul de dedesubt.
2424. Știința ar trebui să tragă cu ochiul la întrebările filosofiei, iar filosofia la răspunsurile științei.
2425. Rugăciunea către divinitate este o formă de instigare a divinității.
2426. Nu poți face binele decât din perspectiva ta asupra binelui.
2427. În noaptea asta vor muri câteva miliarde de stele. Și nu plânge nimeni.
2428. În orice adevăr recunoscut punem un pic de dorință.
2429. Unul dintre puținele lucruri în care roboții nu-i vor depăși pe oameni este acceptarea principiului contradicției.

2430. Smerenia este fie un instinct, fie o metodă.
2431. Un artist este cu atât mai mare cu cât poate să-și ascundă mai bine intențiile artistice.
2432. Politicul este o manifestare a libertății deoarece decizia politică nu este algoritmizabilă.
2433. Nu viața este conținută în timp, ci timpul este conținut în viață.
2434. Există două interdicții în a pronunța numele: Dumnezeu și iubirea.
2435. O entelehie heteronomă este o contradicție în termeni.
2436. Iubirea este o instituire în absența întemeierii.
2437. Probabil cea mai mare ciudățenie a spiritului este că îndoiala este cel mai cert lucru.
2438. Identicii sunt indiscernabili (Leibniz), dar nu inseparabili.
2439. Convingerea este mai puternică decât adevărul, justificarea este mai puternică decât explicația.
2440. Nepunctualitatea este un furt.
2441. Condiția umană este masca pe care și-o pune natura umană.
2442. Democrația nu poate evita „*l'état c'est moi*”, doar îi găsește o întemeiere.
2443. Numim adorație respectul decăzut în supunere.
2444. Acțiunea de a discredita este auto-reflexivă: discreditează pe discreditor.
2445. Nu poți alege între două rele, te lași sedus de una dintre ele.
2446. Pentru a ajunge la regulă este nevoie de multe accidente.
2447. Nu iuți pașii de frica morții, ea nu te urmărește, ci te așteaptă.
2448. Urmând dictonul latin, te-ai aștepta ca mincinoșii responsabili să nu se atingă de vin.
2449. Ironia îți permite să spui ceea ce nici convențiile, nici interesul nu-ți permit.
2450. Omul inteligent înțelege, omul înțelept înțelege că a înțeles.
2451. În esență, a scrie istorie înseamnă a face ficțiune.
2452. Spre deosebire de știința adevărată, poezia adevărată este non-infirmabilă.
2453. De-a lungul mileniilor, oamenii au omis consacrarea celui mai important zeu: Timpul.
2454. Regretul este un non-sens nu pentru că nimic nu mai poate fi îndreptat, ci pentru că nimic nu trebuie îndreptat.
2455. Majoritatea oamenilor mari s-au născut după ce au murit.
2456. Cel mai frumos lucru din acest Univers este absența nemuririi.
2457. Rezultate mari obții fie dacă le dorești extrem de mult, fie dacă nu le dorești deloc. O dorință mediocră nu te duce nicăieri.
2458. Ești primul care știi cine ești, dar ești ultimul întrebat despre asta.
2459. Alegerea și renunțarea sunt echivalente între ele.
2460. Consecvența poate ucide inteligența.
2461. *Prima facie*, noi nu putem distinge între mic și îndepărtat.
2462. Din când în când, din loc în loc, Universul are stări de trezie: atunci apare o civilizație.

2463. Ambiția generată de un model de raționalitate este o simplă strategie.
2464. Căsătoria – o călătorie în doi.
2465. Ești ignorat doar în două situații: când nu ești înțeles deloc, sau când ești înțeles prea bine.
2466. De cele mai multe ori, premiile distrug carierele.
2467. Eroarea filosofică a democrației este că echivalează numărul cu norma.
2468. Întâmplarea nu-i lipsită de cauzalitate, ci de determinism.
2469. Când slujitorii celor două instituții fundamentale – biserica, respectiv statul – devin funcționari, acele instituțiile se transformă în aparate și, ca urmare, funcționarii lor devin aparatcici.
2470. Cea mai frumoasă trăsătură morală este responsabilitatea.
2471. Adevăratul artist știe să ascundă întotdeauna străduința.
2472. Teama de a greși a redus mult din viteza progresului științific.
2473. Nu înțeleg de ce apelativul, primit, de „bătrân” stârnește angoase, în timp ce ar trebui să stârnească bucurie.
2474. De la statutul de politician la cel de om de stat se trece, în mod obligatoriu, prin etapa de polițician.
2475. Tristețea este o intuiție fără obiect.
2476. Moartea și uitarea sunt perfect substituibile.
2477. Poezia trebuie să fie un scâncet, nu un strigăt.
2478. Nu noi îmbătrânim, ci timpul care ne măsoară.
2479. Înțeleptul tace pentru că știe că înțelepciunea nu se învață, ci se trăiește.
2480. Știința se străduiește să înțeleagă sufletul fără a observa că l-a definit deja: este ceea ce știința nu poate înțelege.
2481. „Sentința” aforistică se bucură de cea mai mică încredere. Pe bună dreptate, deoarece este complet idiosincronică.
2482. Ambiția este o constrângere atât de puternică încât are vocație creativă.
2483. Tragedia modernismului este că, sporindu-și viteza, nu mai poate vedea ținta.
2484. Trăirea este cea mai mică parte a vieții, cea mai mare parte a ei e viețuirea.
2485. Sursa tuturor dezamăgirilor este simplă: proiectarea personală asupra altora.
2486. Uneori, prea multă lumină te împiedică să vezi clar.
2487. Nu vreau să mă ierți dacă ți-am greșit, vreau să mă înțelegi.
2488. Așteptarea nu te obosește, te odihnește.
2489. Oamenii sunt egali între ei într-o singură privință: cea a trecerii timpului.
2490. Interogația este proba fundamentală a existenței umane (aici Descartes și Eminescu se întâlnesc, peste timp și culturi).
2491. Din punct de vedere logic, fericirea și moartea sunt echivalente: ambele exprimă absența așteptărilor.

2492. Spre deosebire de nostalgie, care este resemnată, dorul este revendicativ.
2493. Și totuși, există un perpetuum mobile: curiozitatea, care creează energie din nimic.
2494. Tăria de caracter se vădește în modul în care ignori laudele (chiar justificate).
2495. Ciudat: Nimicul este mai greu de înțeles decât Totul.
2496. Nu putem trăi în prezent (acesta nu există nici fizic, nici logic), ci fie în trecut, fie în viitor.
2497. Individualismul va distruge societatea, colectivismul va distruge individul.
2498. În cunoaștere calea de mijloc este stearpă.
2499. A te cunoaște pe tine însuși este o dublă imposibilitate: logică și psihologică.
2500. În viață totul este accident, cu excepția morții – care este necesitate.